

Lakiteksti ja Korkeimman oikeuden päätöksen teksti (KKO:2026:27) ovat tällaisella kirjoituksella.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Lakitekstiin ja korkeimman oikeuden päätökseen tehdyt alleviivaukset ovat minun.

Muut beeta-alustukset ja tietoa Beeta-ryhmästä löytyvät osoitteesta; beeta.fi / Beeta-raamatturyhmän arkisto.

Aiheeseen liittyvät raamatunkohdat ovat sisennettynä mustalla kursivoidulla.

SANAN- JA USKONNONVAPAUSSUOMESSA, Osa 2

Alustus on kolmiosainen. Ensimmäinen osa käsitteli niitä Raamatun sanaan kuuluvia perusasioita, jotka liittyvät korkeimman oikeuden antamaan tuomioon (KKO:2026:27), ja joita korkeimman oikeuden tuomarit (kolme heistä) eivät näytä ymmärtäneen. Tämä toinen osa käsittelee korkeimman oikeuden antamaa tuomiota yleisellä tasolla. Kolmannessa osassa käsittelemme korkeimman oikeuden antamaa tuomiota yksityiskohtaisemmin.

Näissä alustuksissa vertaan toisiinsa Raamatun sanaa ja tätä korkeimman oikeuden tuomiota, jonka Päivi Räsänen ja Juhana Pohjola saivat kiihottamisesta kansanryhmää (= homoseksuaaleja ryhmänä) vastaan. Otan myös kantaa niihin syytteisiin, joita valtakunnansyyttäjä ajoi, mutta jotka korkein oikeuskin totesi paikkaansa pitämättömiksi perusteluidensa kohdassa 72.

Käyn tässä alustuksessa läpi niitä periaatteita, millä tavalla Raamatun sanaan uskovien kristittyjen tulisi suhtautua sellaisiin ihmisiin, joille on Suomessa annettu ryhmänä oikeudellinen erityisasema muihin ryhmiin nähden. Tämä korkeimman oikeuden päätös ei tuo muutosta tähän suhtautumiseen. Lisäksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuin voi vielä kumota tämän korkeimman oikeuden tuomion.

Jokainen voi halutessaan käydä lukemassa korkeimman oikeuden päätöksen. Se löytyy netin kautta osoitteesta: [finlex](http://finlex.fi) / Oikeuskäytäntö / KORKEIN OIKEUS Ennakkopäätökset / KKO:2026:27.

Vaikka syyttäjät lähtisivät uudelleen syyttämään Raamatun sanaan uskovia kristittyjä ja käyttäisivät syytöksissään paikkaansa pitämättömiä asioita, kuten he tässä oikeustapauksessa käyttivät (katso tuomion perusteluiden kohta 72), ei Raamatun sanan noudattamisesta voida luopua. Se, millä tavalla kukin evankeliumia julistaa, on persoonakysymys. Kysyjä ja evankeliumin vastustaja on kuitenkin kohdeltava kunnioittavasti (2. Tim. 2:23-26, Matt. 5:11, 1. Piet. 3:14-17).

2. Tim. 2:23-26. *Pysy erossa typeristä ja asiattomista väittelyistä; sinähän tiedät, että niistä syntyy riitoja. (Tämä sanotaan Raamatun sanaan uskoville kristityille.) Herran palvelija ei saa riidellä, vaan hänen on oltava ystävällinen kaikille, taitava opettamaan ja kärsivällinen, niin että hän lempeästi ojentaa vastustelevia. (Ojentaa niitä, jotka vastustavat Raamatun sanaa. Myös Paa-valin tekstit ovat Raamatun sanaa.) Ehkäpä Jumala antaa heidän mielensä muuttua, niin että he tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät Paholaisen ansasta, johon tämä on heidät vanginnut pakottaakseen heidät tahtoonsa. (Nyt joku "Herran palvelija" kirkkopoliittisista syistä ilmiantoi Päiviin liittyviä tapauksia valtakunnansyyttäjälle. Raamatun sanaa noudattava kristitty ei voi tällä tavalla Raamatun sanan vastaisesti menetellä; 1. Kor. 6:1-11.)*

Matt. 5:11. *"Autuaita olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa. (Valtakunnansyyttäjä väitti Päivin puhuneen sellaista, minkä korkein oikeuskin totesi perättömäksi perusteluidensa kohdassa 72.)*

1. Piet. 3:14-17. *Ja vaikka joutuisittekin kärsimään vanhurskauden tähden, te olette autuaita. (Vanhurskauden tähden kärsii silloin, kun Raamatun sanasta pitää kiinni silloinkin, kun muut eivät sitä Jumalan sanana hyväksy.) "Älkää heitä pelätkö älkääkä hämmentykö", vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisesti ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana - silloin ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne kristittynä, joutuvat häpeään juuri siinä, mistä teitä panettelevat. Parempi on tehdä hyvää ja kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin kärsiä pahojen tekojen tähden. (Kun kärsii vääryyttä, on suuri houkutus katke-roida ja lähteä kostamaan esim. puhumalla toisesta pahaa. Asia kannattaa jättää Herralle. Hän on luvannut maksaa jokaiselle väärintekijälle - myös meille itsellemme - kaikki ne vääryydet, mitä teemme toisille; Kol. 3:25.)*

Seuraavana on se rikoslain pykälä, jonka perusteella Päivi Räsänen ja Juhana Pohjola tuomittiin.

Rikoslain 11 luku 10 §

10 § (13.5.2011/511) Kiihottaminen kansanryhmää vastaan

Joka asettaa yleisön saataville tai muutoin yleisön keskuuteen levittää tai pitää yleisön saatavilla tiedon, mielipiteen tai muun viestin, jossa uhataan, panetellaan tai solvataan jotakin ryhmää rodun, ihonvärin, syntyperän, kansallisen tai etnisen alkuperän, uskonnon tai vakaumuksen, seksuaalisen suuntautumisen tai vammaisuuden perusteella taikka niihin rinnastettavalla muulla perusteella, on tuomittava *kiihottamisesta kansanryhmää vastaan* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Tähän rikoslain pykälään liittyy hallituksen esitys (HE 317/2010), jossa pykälän sisältöä selvennetään. Otan tähän kyseisestä hallituksen esityksestä sen kohdan, johon korkein oikeuskin tuomiopäätöksensä kohdassa 14 kyllä viittaa, mutta muuten näyttäisi sen kokonaan ohittavan. (Alleviivaukset minun).

Ehdotetun sääntelyn soveltamisessa ja rangaistavuuden rajaamisessa on tärkeää ottaa huomioon säännöksen suhde perustuslain ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen suojaamaan sananvapauteen. Viestintään ei sananvapauslain 1 §:n 2 momentin tapaan saa puuttua enempää kuin on välttämätöntä ottaen huomioon sananvapauden merkitys kansanvaltaisessa oikeusvaltiossa. Niinpä esimerkiksi maahanmuutto- ja ulkomaalaispolitiikan tai siitä vastuussa olevien ankarakaan arvostelu ei sellaisenaan täytä rikoksen tunnusmerkistöä. Rangaistavaa kuitenkin on kansanryhmien uhkaaminen, solvaaminen tai panettelu. Tyypillinen rangaistava menettely olisi sellaisen tiedon, mielipiteen tai muun viestin levittäminen, joissa ryhmään kohdistuvaa väkivaltaa tai syrjintää pidetään hyväksyttävänä tai toivottavana tai ihmisiä verrataan eläimiin, loisiin jne. tai yleistä väitetään heitä rikollisiksi tai esitetään alempiarvoisiksi jne.

Hallituksen esityksen (HE 317/2010) mukaan tyypillinen rangaistava menettely on sellaista, mitä tämä tuomittujen esillä pitäjä uskonnon harjoittamiseen liittyvä kirjoitus ei täytä. Korkein oikeus ohitti tämän oleellisen kohdan kun tuomiossa todettiin Päivi Räsänen (A:n) solvanneen homoseksuaaleja ”muulla tavoin”. Tämä ilmenee tuomion kohdasta 82, joka seuraavana.

82. Korkein oikeus toteaa, että A:n menettelyn moitittavuutta arvioitaessa on annettava merkitystä sille, että syyksilukemisen perusteena oleva kirjoitus ei ole sisältänyt kiihottamista väkivaltaan tai siihen rinnastettavaa uhkauksenomaista vihan lietsomista. Menettely ei ole siten rikoslajissaan erityisen vakava. Sen sijaan kirjoitukseen sisältyvissä lausumissa on muulla tavoin solvattu homoseksuaaleja ryhmänä seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

Tämän ”muulla tavoin” solvaamisen perustelut ontuvat erittäin merkittävällä tavalla. Otan tähän kohtaan Perussuomien Oy:n kustantamassa lehdessä, Perusta 3/2026, olleesta Vesa Ollilaisen kirjoituksesta ”Kommentteja korkeimman oikeuden tuomiosta” toimittaja Matti Korhosen kommentin. Se liittyy seuraaviin Päivi Räsänen kirjoituksessa olleisiin kohtiin, jotka on mainittu tuomiopäätöksen kohdassa 78 ja joita korkein oikeus piti solvaavina. Otan itse yksityiskohtaisemmin kantaa näihin kohtiin alustuksen kolmannessa osassa.

- ”- Perimmiltään kysymys on siitä, onko homoseksuaalisuus neutraali olotila vai negatiivinen kehityshäiriö ihmisen itsensä kannalta. Jos kyseessä on jälkimmäinen vaihtoehto, homoseksuaalien ’oikeuksien’ puolustaminen vahingoittaa näitä ihmisiä edelleen. ...
- Seksuaalisesti poikkeava tunne-elämä on harvoin tahallinen, ihmisen itsensä valitsema tai aiheuttama tila. Sen taustalta voidaan löytää niin varhaislapsuuden kuin murrosiän psykoseksuaaliseen kehitykseen liittyviä häiriöitä.
- Homoseksuaalinen taipumus ei ole sinänsä mielenterveysongelmaan tai fyysiseen sairauteen verrattava ominaisuus. Sen sijaan tieteellinen todistusaineisto osoittaa vastaan sanomattomasti, että homoseksuaalisuus on psykoseksuaalisen kehityksen häiriö. ...
- Eräät piispat ovat raamatuntulkinnassaan vedonneet siihen, että nykyisin homoseksuaalisuuden synnystä tiedetään enemmän kuin Raamatun kirjoittamisen aikoihin. Totta, tiedämme sen olevan psykoseksuaalisen kehityksen häiriö. ... ”

Toimittaja Matti Korhosen kommentti.

- KKO (korkein oikeus) päätelee, että tietyn ilmiön pitäminen kehityksen häiriönä merkitsee siihen liitettyjen ihmisten solvaamista. Näin ei kuitenkaan voida missään nimessä ajatella. Tällä perusteellahan esim. autismin

nimittäminen kehityshäiriöksi olisi autisteja solvaava ilmaisu tai skitsofrenian kutsuminen mielenterveyden häiriöksi olisi skitsofreenikkojen solvaamista. Vaikka Räsänen erehtyisikin siitä, onko ilmiö "häiriö" vai ei, pelkkä häiriöksi nimittäminen ei voi olla ihmisryhmän solvaamista.

- (O)n erittäin ongelmallista, että tuomioistuin lähtee tekemään rikollisia käsityksistä, jotka ovat vallitsevan tieteellisen käsityksen vastaisia. Tämähän tarkoittaa ajattelun vapauden ja tieteellisen avoimuuden rajoittamista. Käsitystä homoseksuaalisuuden kehittymisestääkään ei ole täysin lukkoon lyöty tiedemaailmassa, vaan asiasta keskustellaan yhä ja siitä esitetään erilaisia näkökulmia. Kuinka tutkijat uskaltavat haastaa konsensusena pidettyjä käsityksiä, jos niistä voi joutua oikeuteen? Näin ollen KKO:n päätös on kyseenalainen akateemisen vapauden kannalta.

Suomessa näyttää olevan sellainen kansanryhmä, jolle tämä rikoslain § "kiihottaminen kansanryhmää vastaan" ei anna suojaa. Tämä kansanryhmä on Raamatun sanaan uskovat kristityt. Tätä lakipykälää käytetään soveltaen heitä vastaan, ei heidän suojakseen. Heidä vähätellään (= syrjitään) juuri heidän Raamatun sanaan liittyvän vakaumuksensa vuoksi. Tätä tehdään ilmeisesti seuraavista syistä:

- Raamatun sanaan uskovia kristittyjä ei haluta pitää lain tarkoittamana ryhmänä. Se johtuu mm. siitä, että jotkut kirkon johtohenkilöt eivät näytä uskovan Jumalan puhuvan totta Raamatun sanassa, eivätkä he siksi puolusta Raamatussa olevia Paavalin tekstejä eikä niistä kiinni pitäviä kristittyjä sellaisia maailmallisia tai maallistuneita vaikuttajia vastaan, joiden mielipiteet ovat ristiriidassa Raamatun sanan kanssa. Vielä on armon aika, ja siksi heidänkin, jotka eivät joko usko Raamatun sanaan tai eivät usko Jumalan Pojan kuolleen omien syntiensä tähden, on mahdollista ottaa Jumalan sana todesta ja syntinsä tunnustaen kääntyä Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen puoleen. Sillä; jos Jumalan sanaa ei pidetä totena, sitä ei myöskään saarnata totena, ja silloin Jumalan armo ei merkitse muuta kuin lupaa synnissä elämiseen.
- Raamatun sanaa vastaan ja Raamatun sanaan uskovia kristittyjä vastaan kohdistettua valheellistakaan "hyökkäystä" ei pidetä kansanryhmää eikä uskonnon harjoittamista vastaan kohdistuvana pilkkaamisena tai solvaamisena. Kohteena kun väitetään olevan uskontoon liitetyt muita kansanryhmiä solvaavat mielipiteet.
- Raamatun sanaan uskova kristitty ei itse ilmianna oikeuslaitokselle niitä jotka käyttäytyvät Raamatun sanan vastaisesti, mutta häntä voidaan lyödä sanoilla ja haastaa oikeuteen. Ne ihmiset, jotka käyttävät Raamatun sanasta tekemiään tulkintoja lyömäaseena toisia vastaan tai ilmiantavat heitä valtakunnansyyttäjälle, ovat poikenneet pois Jumalan sanasta (1. Kor.5:1-5, Sananl. 22:22). Maallisen oikeuden eteen he eivät tästä joudu mutta Jumalan tuomiolla me olemme kerran kaikki.

1. Kor.5:1-5. Kun teidän keskuudessanne jollakin on riita-asia toisen kanssa, kuinka hän julkeaa viedä sen pakanoiden ratkaistavaksi? ... Saisitte hävetä! Eikö omassa joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka pystyisi ratkaisemaan kahden veljen (sisaren) välisen riidan?

Sananl. 22:22. Älä riistä heikkoo hänen heikkoutensa vuoksi, älä sorra köyhää (nöyrä, ahdistettu) oikeudessa,

- Koska Raamatullinen kristinusko pyrkii rauhaan ja sovintoon, Raamatun sanan todesta ottavia uskalletaan haastaa oikeuteen ja pilkata. Vastaavaa menettelyä islaminuskoisia kohtaan ei juurikaan uskalleta tehdä. Raamatun sanaan pitäytyvä kristinusko ja Islam ovat tässä mielessä eriarvoisessa asemassa Suomessa kun puhutaan kiihottamisesta kansanryhmää vastaan.

Rikoslain 10 §:ssä mainittuihin; rotuun, ihonväriin, syntyperään, kansalliseen tai etniseen alkuperään ei ihminen itse voi vaikuttaa. Ne ovat Jumalan luomistyön perusteella ihmisille tulleita ominaisuuksia. Vammaisuuteensa-kaan ei ihminen voi itse aina vaikuttaa. Talidomilapset joutuivat aikoinaan lääketieteessä sillä hetkellä vallassa olleen mielipiteen uhreiksi. (Lääketieteessä tällä hetkellä vallitsevaa mielipidettä käytettiin nyt Päivi Räsäsen tuomion perustelemiseen.) Geenivirheiden lisääntyminen ja geeniperimän jatkuva huononeminen jokaisessa sukupolvessa aiheuttaa isoja lääketieteellisiä ongelmia. Mutta monet ruumiinvammat ovat ihmistoiminnan seurausta kuten puutteellisista suojuksista aiheutuvat sirkkelitapaturmat. Samoin ovat monien henkiset vammat. Kaikkien saamat henkiset vammat eivät edes näy selkeästi päällepäin, kuten henkinen sotatrauma.

Sen sijaan uskonto, vakaumus ja seksuaalinen suuntautuminen ovat Raamatunkin mukaan sellaisia, että niiden harjoittaminen (= aktiivinen toteuttaminen omissa elämässä) tai harjoittamatta jättäminen on ihmisen omissa valinnoissa. Koska Jumala on sanassaan Raamatussa ilmoittanut, millä tavalla Hän suhtautuu sanansa hylkääjiin, ottavat Raamatun sanaan uskovat ihmiset Raamatun sanan todesta. Raamatun sana velvoittaa heitä kertomaan myös muille sen, mihin Jumalan sanan hylkääminen johtaa (5. Moos. 18:9-12, 1. Kor. 6:9-11).

5. Moos. 18:9-12. *"Kun tulette siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, älkää ruvetko noudattamaan siellä asuvien kansojen iljettäviä tapoja. Keskuudessanne ei saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi (epäjumalille uhraaminen), ei myöskään ketään taikojen tekijää, enteiden tai ennusmerkkien selittäjää, noitaa, loitsujen lukijaa, henkienmanaajaa, tietäjää (tieto henkivalloilta) eikä ketään, joka kysyy neuvoa kuolleilta. Jokainen, joka sellaista harjoittaa, on iljetys Herralle, ja juuri näiden iljettävien tapojen vuoksi Herra, teidän Jumalanne, hävittää ne kansat teidän tieltänne. (Vaikka kaikkien näiden syntitekojen harjoittajat ovat edelleenkin iljetys Herralle, Jumalan luonahan ei mikään muutu; Jaak. 1:17, he nyt Jeesuksen sovintoverellä vahvistetun uuden liiton aikana ovat lähetystyön kohde. Iljettävä syntikään ei ole enää Jumalasta erottava tekijä, sillä Jeesuksen sovintoveressä tarjolla oleva armo kattaa kaikki synnit. Armo, jota Jumala tarjoaa Jeesuksen sovintoveressä, on kuitenkin otettava vastaan jotta sen saisi osakseen. Raamatussa sanotaan 2. Kor. 6:1 kohdassa; "ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi." Ja Juud. 1:22-23. "Armahtakaa niitä, jotka epäilevät. Pelastakaa ne, jotka voitte, temmatkaa heidät tulesta! Toisia taas säälikää kavahtaen heitä, inhotkaa jopa heidän ruumiinsa tahraamaa vaatetta." Se, että säälii toista ja inhoaa hänen tekojaan, jopa hänen synnin tahraamia vaatteitaan, ei tarkoita sitä että tämä toinen olisi ihmisenä alempiarvoinen. Mutta heille on kerrottava heidän synneistään ja siitä, että heillä on mahdollisuus saada syntinsä anteeksi tunnustamalla ne synneiksi ja turvautumalla Jeesuksen Kristuksen sovintovereen. Jumala on itse luvannut tämän jälkeen hoitaa sen, että synnin harjoittaja voi päästä harjoittamastaan syntielämästä eroon; 1. Kor. 6:11.)*

1. Kor. 6:9-11. *Ettekö tiedä, että vääryyden tekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkojat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät. Tällaisia jotkut teistä olivat ennen, mutta nyt teidät on pesty puhtaksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta. (On tehtävä ero syntitaipumuksen, yksittäisiin synteihin lankeamisen ja syntitekojen harjoittamisen välillä. Taipumus synteihin on meissä jokaisessa ja siksi Jeesuksen seurassa vaeltava kristittykin voi langeta yksittäisiin syntitekoihin. Mutta on mahdollista valita, lähtekö harjoittamaan syntitekojen täyttämää elämää vai eikö lähde. Tämä valinta ei meitä kuitenkaan pelasta vaan meidät pelastaa yksin Jeesuksen Kristuksen sovintovereen turvautuminen. Kun tunnustaa syntinsä ja suostuu ottamaan Jeesuksen Kristuksen sydämensä Herraksi, Jumalan lahjoittama Pyhä Henki auttaa pitämään syntitaipumukset kurissa ja tekemään oikeita valintoja.)*

Raamatun mukaan oman kansan keskuuteen asumaan tulleet muukalaisiakaan ei saa kohdella huonosti. (2. Moos. 23:9, Mark. 4:24-25). Mutta ei heille saa antaa erityisasemaa tai erityisvapauksiakaan (2. Moos. 23:2-3). Heillekin tulee julistaa sanomaa Jeesuksen Kristuksen sovintoverestä että he pelastuisivat. Ja heitäkin tulee sääliä (Juud. 1:22-23).

2. Moos. 23:9. *"Älä sorra muukalaista; olettehan itsekkin olleet muukalaisina Egyptissä ja tiedätte, mitä on elää vieraassa maassa muukalaisena.*

Mark. 4:24-25. *Ja hän (Jeesus) lisäsi: "Huomatkaa, mitä kuulette. Niin kuin te mittaatte, niin tullaan teille mittaamaan, vielä sen ylikin. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin mitä hänellä on (se mitä hän luulee itsellään olevan)." (Kaiken sen mitä kukin meistä tekee toisille, me tulemme saamaan Jumalalta takaisin, niin hyvän kuin pahan; 2. Kor. 5:10, Kol. 3:25. Osin tämä toteutuu jo nyt täällä maailmassa synn ja seurauksen kautta, mutta ruumiillisen kuoleman jälkeen se toteutuu täysimääräisesti Jumalan tuomiolla. Tämän vuoksi Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä tarjolla oleva armo kannattaa ottaa vastaan nyt kun sen vastaanottaminen on vielä mahdollista. Sitä ei kannata siirtää tulevaisuuteen.)*

2. Moos. 23:2-3. *Älä eksy joukon mukana tekemään pahaa äläkä riita-asiassa todistaessasi vääristä totuutta enemmistön mielen mukaiseksi. Älä kuitenkaan aiheettomasti suosi köyhää hänen asiassaan.*

Juud. 1:22-23. *Armahtakaa niitä, jotka epäilevät. Pelastakaa ne, jotka voitte, temmatkaa heidät tulesta! (Kadotuksen tulesta johon he ovat matkalla.) Toisia taas säälikää kavahtaen heitä, in-*

hotkaa jopa heidän ruumiinsa tahraamaa vaatetta. (Se, että säälii toisia ja inhoaa heidän syntitekojaan, ei tarkoita sitä, että nämä toiset olisivat ihmisinä huonompia tai alempiarvoisempia. Mutta heidän synnin harjoittamisensa osoittaa sen, että Jumalan luokse he eivät ole matkalla, sen Jumalan joka ilmoittaa itsensä Raamatun sanassa.)

Rikoslain 10 § käyttää sanontaa "jotakin ryhmää". Minkä tahansa ryhmän uhkaaminen, panettelu tai solvaaminen esim. heidän vakaumuksensa vuoksi on Raamatun sanan mukaan aina syntiä ja mahdollisesti Suomen lainkin vastaista. Mutta:

- Onko se uhkaamista kun sanoo Raamatun sanan ja siihen liittyvän vakaumuksensa perusteella muille: "Niin kauan kun harjoitatte tuollaisia Raamatun sanan vastaisia syntitekoja, te ette ole menossa taivaaseen vaan kadotukseen (= helvettiin / tulijärveen)." Raamattu ilmoittaa tämän asian totena. Jos joku väittää, ettei tämä ole tosiasia, syyllistyykö hän silloin solvaamiseen, sillä hänhän väittää Raamatun sanaan uskovan kansanryhmän valehtelevan?
- Onko se muiden uskontojen panettelua tai ateistin vakaumuksen solvaamista kun sanoo Raamatun sanan ja siihen liittyvän vakaumuksensa perusteella: "Jeesus Kristus on Raamatun mukaan ainoa tie taivaaseen ja siksi te olette sillä Raamatun ilmoittamalla lavealla tiellä, joka vie kadotukseen (= helvettiin)." Jos tämä on panettelua tai solvaamista, onko silloin solvaamista myös se, kun joku sanoo Raamatun sanaan uskovalle kristitylle että, "teidän Jeesuksenne" ei ole ainoa tie taivaaseen, mutta meidän uskomuksemme ovat totta?

Eihän sellainen henkilö edes halua uskoa Raamatun sanan olevan totta, joka oman uskontonsa, vakaumuksensa tai seksuaalisen suuntautumisensa perusteella toimii jatkuvasti vastoin Raamatun ohjeita. Koska he tietoisesti toimivat vastoin Raamatun ilmoitusta, he pakostakin kokevat Raamatun sanan itseään syyttävänä. Heidän kokeumuksensa on itse asiassa tosi, sillä Raamatun sanan mukaan he todella ovat menossa kadotukseen, elleivät he tee parannusta syntitekojensa harjoittamisesta (Hepr. 13:4-5, 1. Piet. 4:3-5). Parannus on syntien tunnustamista synneiksi, niiden tuomista Kristuksen Jeesuksen sovintoveren alle ja sen jälkeen muutosvoiman pyytämistä Kristukselta elämäänsä. Jos kristityt jättävät näille kadotukseen matkalla oleville evankeliumin kertomatta, silloin he itse toimivat sekä rakkaudettomasti mutta myös Jumalan sanan vastaisesti, ja joutuvat siitä itse tuomiolle (5. Moos. 11:18-19, Kol. 3:16).

Hepr. 13:4-5. *Pitäkää avioliitto kaikin tavoin kunniassa älkääkää häpäiskö aviovuodettanne, sillä Jumala tuomitsee siveettömät (haureelliset) ja avionrikkojat. Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on.* (Tässä pidetään aviollisia syrjähyppyjä, joka on himoa haureuteen, muuta haureutta ja rahan himoa yhtä pahoina synteinä.)

1. Piet. 4:3-5. *Aivan riittämiin te (te, jotka nykyisin olette alkaneet uskoa Kristuksen sovitustyöhön) menneenä aikana elitte niin kuin pakanat tahtovat, ryvitte irstaudessa ja himoissa, juoppouudessa, mässäilyissä ja juomingeissa ja palvelitte epäjumalia jumalattomin menoin. Nyt he kummeksuvat sitä, että te ette enää riennä heidän kanssaan samaan riettauden virtaan, ja syyttävät herjauksiaan. Mutta he joutuvat tekemään tilin hänelle, joka on valmiina tuomitsemaan elävät ja kuolleet* (Jeesukselle Kristukselle; Joh. 5:22-29).

5. Moos. 11:18-19. *"Painakaa tarkoin mieleenne nämä käskyt, jotka minä (Herra) annan. Sitaakaa ne merkiksi käteenne ja pitäkää niitä tunnuksena otsallanne. Opettakaa ne lapsillenne ja puhukaa niistä, olittepa kotona tai matkalla, makuulla tai jalkeilla.* (Jumalan sanaa, sellaisena kuin se on Raamattuun kirjoitettu, ei saa muuttaa, siitä ei saa jättää mitään pois, eikä siitä saa vaieta.)

Kol. 3:16. *Antakaa Kristuksen sanan asua runsaana keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella ja laulakaa kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja.* (Runsas Jumalan sana sisältää myös ne kohdat Raamatussa, jotka eivät kaikkia miellytä. Se sananjulistaja, joka jatkuvasti niistä vaikeenee tai muuttaa ne mieleisekseen, on väärä profeetta ja joutuu siitä Jumalan edessä vastuuseen.)

Erittäin suuri vastuu Jumalan edessä on kirkon johtohenkilöillä (Hepr. 13:17). Kirkon johtajien nykyistä suhtautumista seurakuntalaisiinsa ja samalla Raamatun sanaan kuvaa osuvalla tavalla seuraava kommentti, jonka eräs heistä jotenkin näin sanoi. Ei sillä ole suurtakaan merkitystä, jos 40.000 kansanlähetystaustaista henkilöä kirkosta lähtee ulos. Eroaahan kirkosta muutenkin vuosittain 50.000 henkilöä.

Hepr. 13:17. *Olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä.* (Ei kuitenkaan niille johtajille, jotka Raamatun sanasta tietoisina toimivat vastoin Raamatun ilmoitusta; Ap.t. 4:19, Ap.t. 5:29.) *He valvovat*

öitä teidän vuoksenne (näin tekevät Raamatun kirjoituksia noudattamaan pyrkivät johtajat), koska joutuvat kerran tekemään teistä jokaisesta tiliä. Saakoot he tehdä työnsä iloiten, ei huokaillen, sillä se olisi teille paha asia. (Nykyisin öitään joutuu huokaillen valvomaan Raamatun sanaan uskova seurakuntalainen. Hän tekee sen kirkon johtajien vuoksi. Se on niille kirkon johtajille paha asia, jotka eivät valvo.)

Vaikka rikoslain 10 § näyttäisi olevan tulkinnanvarainen, käy korkeimman oikeuden päätöksestä ilmi, että Raamatun sanaa saa edelleen puhua ja levittää vapaasti ja julkisesti Suomessa. Raamatun oma sana velvoittaa siihen, että evankeliumin sana on kerrottava sekä totuuden mukaisesti että rakkaudellisesti. Raamatun sanasta ei saa vaieta vaikka Raamatun ilmoittama totuus aivan varmasti loukkaa joitakin (Apt. 4:19-20). Ei silloinkaan vaikka jotkut väittäisivät Raamatun sanan ja siihen liittyvän todistelun olevan heidän ryhmäänsä loukkaava, uhkaava tai solvaava.

Apt. 4:19-20. Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille (neuvoston jäsenille): "Onko Jumalan edessä oikein totella enemmän teitä kuin Jumalaa? Ratkaiskaa itse. Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

Kun itse luin korkeimman oikeuden tuomiosta (KKO:2026:27) ne kohdat joista syytettyjä syytettiin, en huomannut niissä mitään pois pantavaa. Olisin itsekin puhunut samoin, tosin hiukan eri sanoilla. En yhtään ihmettele sitä, että sekä käräjäoikeus että hovioikeus ja kaksi korkeimman oikeuden tuomaria sekä korkeimman oikeuden esittelijä ovat hylänneet syytteet. Sen sijaan ihmettelen niiden perustelujen ontoutta, joilla kolme korkeimman oikeuden tuomaria ovat Päivi Räsäselle antamaansa tuomiota perustelleet. Niistä enemmän kolmannessa alustuksessa. Päivi Räsänenhän tuomittiin korkeimmassa oikeudessa syylliseksi tuomariäänin 3/2.